

7 грудня 2010 року в Мюнхені відбулася відкрита дискусія за підсумками роботи Першої Міжнародної наукової Інтернет-конференції з україністики “Діалог мов – діалог культур. Україна і світ”. Автор найкращої доповіді, яку було обрано за результатами незалежного оцінювання, підсумками дискусій та актуальністю теми доповіді “Хто ж винен? або Чому іноземці в Україні не хочуть вивчати українську?”, отримала запрошення на участь в ній.

Своїми враженнями від перебування в Мюнхені вона хотіла б поділитися з Вами...

*Уляна Штанденко,
кандидат філологічних наук,
Інститут української мови НАН України*

Мюнхен ... У центрі, куди не глянь, – скрізь архітектурні шедеври.

Але що може бути краще за передріздвяну баварську столицю?

На головній площі Marienplatz – велика новорічна ялинка, скрізь прикрашені вітрини, яскраві вогні. На передріздвяних ярмарках панує святковий настрій, повсюдно запах кориці, смажених каштанів та гарячого глінтвейну. Вулицями міста, набираючись святкових вражень, неквапом походжають привітні місцеві жителі та натовпи туристів. Між ними була і я.

А ввечері у новій ратуші Мюнхена проходила відкрита дискусія або, так званий, п о д і у м – загальний підсумок роботи нашої Першої Інтернет-конференції з

україністики. Прибули майже всі запрошені. Зал був переповнений. Серед присутніх – представники держадміністрації Баварії, колеги з Нюрнберга, представник українського консульства у Мюнхені, студенти Університету Людвіга-Максиміліана, зокрема з Союзу українських студентів у Німеччині, співробітники Українського Вільного Університету та багато інших. Розпочалося засідання вступним словом координатора німецько-українських зв'язків у рамках міст-побратимів Мюнхена та Києва, потім по чергово виступали директор Інституту слов'янської філології проф. Ульріх Шваєр, д-р Олена Новікова, Петер Гількес та інші.

Усі присутні перед початком засідання отримали німецький переклад запропонованої мною доповіді, хоча впродовж усього виступу звучав синхронний переклад. У такий спосіб відбувалася і жвава дискусія. Як правило, усіх цікавила мовна політика, економічна та політична ситуація в Україні, перспективи щодо майбутнього. Дехто ділився своїми спогадами, думками та враженнями.

Наступного дня відбулася зустріч зі студентами й колегами відділу україністики Інституту слов'янської філології та зацікавленими. На семінарі ми обговорювали тему двомовності в Україні, дотично торкалися проблем суржику і, звісно, коментарі, питання та відповіді без кінця!

Окрім робочих моментів були також екскурсії, відвідування головного корпусу Мюнхенського університету Людвіга Максиміліана, знайомства з мюнхенськими колегами тощо. Однак найбільше враження справила Державна Баварська бібліотека, адже користуватися нею – одне задоволення: читач може через інтернет замовити книги і тут же отримати їх, не заповнюючи жодних бланків та не вичікуючи довгих черг.

Узагалі, згадувати про Мюнхен можна довго і детально. Всім відомо, що це культурний та історичний центр. Вражають своєю красою величні церкви та вежі, шикарні Пінакотеки, старовинні пам'ятники та тріумфальні арки.

Варто додати, що місто дуже затишне, здебільшого маленькі вулички з невисокими будинками, обабіч велосипедні доріжки, а головне, густа й зручна сітка транспортних сполучень. Майже все настільки мудро й практично продумане, що словами й важко описати. Усе це варто побачити!

Ну що тут скажеш ... Одне слово – Німеччина!

Із щирою подякою,
повагою та любов'ю,

Ваша Уляна Штанденко